

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

stiller Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget og anbefaler de Ændringer, som jeg har foreslaaet. Det vil jeg gerne takke for, og jeg vil yderligere anbefale ogsaa andre at stemme for disse Ændringsforslag.

De Ændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstre og af Bondepartiet, maa jeg derimod afvise; jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger som Motivering for denne Afvisning, men henviser til mine Udtalelser ved første Behandling.

Angaaende Venstres Ændringsforslag skal jeg kun sige, at nu maa man da i alt Fald føle sig overbevist om, at herefter vil ingen fra Venstres Side kalde vort Forslag et Almisseefforslag, for det Forslag, der indeholdes i § 3 i Venstres Ændringsforslag, er jo et fuldkommen tilsvarende Tilskudsfor-
 slag, altsaa et Almisseefforslag, hvis vort Forslag er det. Forskellen er, at her giver man Tilskud til Indkøb af Varer i Modsætning til, at vi i § 1 giver Tilskud til Salget af Varer. En Ting forekommer mig ret sikker, at hvis vi vedtog Venstres Ændringsforslag, vilde der, saa længe det gjaldt, aldrig blive Fred her i Landet. Naar alle Erhverv anmoder om at faa udleveret Sterling til lavere Kurs end den, Nationalbanken har modtaget den til, er det indlysende, at saa er der ingen Grænser for, med hvilken Berettigelse man vil komme og anmode om billige Sterling, og som sagt, det er Staten, der skal betale.

Hvad Bondepartiets Ændringsforslag angaar, skal jeg kun sige, at det, saa vidt jeg kan se, er et Stykke med dobbelt belagt. I Ændringsforslagets § 1 gaar Partiet ind for den samme Tanke, som vi er inde paa, at man skal betale 6 pCt. i Tilskud af Statskassen for et vist Eksportbeløb; det skal imidlertid være til Dækning for to Maaneder, men man vil opkræve det i tre Maaneder, saa det synes jeg nok man maa kunne kalde et Stykke med dobbelt belagt, som naturligvis ingen andre Partier end Bondepartiet kan svinge sig op til.

Jeg anbefaler altsaa, at man stemmer imod baade Venstres og Bondepartiets Ændringsforslag.

Brorsen: Naturligvis var jeg forberedt paa, at det Ændringsforslag, vi har stillet, ikke vilde finde Behag inden for de tre Partier, der staar sammen om Regeringsforslaget.

Jeg kan maaske begynde med en Udtalelse over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Det ærede Medlem kunde ikke rigtig forstaa det Ændringsfor-

slag, vi har stillet, navnlig nævnte han §§ 2 og 3. Naar det ærede Medlem faar Tid til at læse Forslaget nærmere igennem — men det er jo et Iltogetempo vi har paa her i Rigsdagen paa en Dag som denne —, tror jeg ikke, det ærede Medlem er saa ubegavet, at han ikke udmærket godt kan forstaa Indholdet baade af § 2 og af § 3. I § 1 gaar vi naturligvis tilbage til Sterlingkursen før 1. September, det er vort Hovedprincip, det er vort principale Standpunkt, men med Hensyn til de Afvigelser, der eventuelt kan finde Sted, indsætter vi de Bestemmelser, som findes i § 2, og jeg tror, de er meget fornuftige. Hvor tit har man ikke den ene Gang efter den anden, navnlig naar der ingen Vidner var til det fra Venstre, skudt os i Skoene, at vi var med til at ødelægge den danske Krone. Som jeg har sagt en Gang før, ønsker vi naturligvis en stabil og hæderlig Krone, men vi skal føre en økonomisk Politik, der netop betinger dette, og i Øjeblikket har vi ikke en Regering, der fører en saadan økonomisk Politik, det tror jeg nok flere og flere faar Indtrykket af.

Der kan altsaa finde Afvigelser Stedi fordi vi ikke ønsker Kronen ødelagt, og vi er ude i ekstraordinære Forhold, derfor indsætter vi i § 2 de to Betingelser, der skal være til Stede for, at man kan fravige Kursen 22,40. Det er ikke saa vanskeligt at faa fat paa (Afbrydelse af *Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]). Nu skulde den højtærede Indenrigsminister, der antagelig føler sig lidt trykket af Situationen, tie stille, saa jeg kan faa Lejlighed til at fremsætte de Anskuelser, jeg er Talsmand for; det er Fiffet, man griber til: Afbrydelse den ene Gang efter den anden, saa afleder man Opmærksomheden fra, hvad Taleren staar og siger; det skal en Minister ikke gøre, i hvert Fald kun ganske undtagelsesvis. Der skal altsaa efter § 2 være to Betingelser til Stede, og det vil altsaa sige, at det ikke er tilstrækkeligt, at Noteringer gaar ned under de 4 Dollars pr. Sterling, naar det ikke samtidig medfører begrundet Fare for Opretholdelsen af et stabilt Pengevæsen og et sundt Prisniveau her i Landet. Men naar de to Betingelser er til Stede, mener vi altsaa, at man ikke ubetinget kan fastholde de 22,40, og her har vi leveret Bevis for, at vi ikke anser hverken 22,40 eller noget andet Tal for at være helligt i den Forstand, at man i alle Tilfælde skal fastholde det.

Med Hensyn til § 3 var den jo heller ikke tilfredsstillende efter det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Opfattelse, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at vi i